

Саопштење Педагошког друштва Србије

Трагедије које су задесиле нашу земљу, утицале су на друштво у целини, а, неизоставно, и на образовно – васпитни систем и отвориле питања положаја, улоге и значаја сваке професије која је део тог система. Никада више него сада се говорило о школи, о ученицима, и никада се више у јавности није помињало занимање педагога као једне од најзначајнијих карика које треба да буду кључни носиоци најављиваних промена система које су неопходне и неизбежне.

Годинама уназад говорили смо о томе да је васпитање у установама угрожено, да се о њему недовољно размишља, јер је акценат стављен на образовна постигнућа. У демократски уређеној и социјално одговорној установи васпитни принципи, као што су отвореност, сарадња, толеранција, свест о културној и цивилизацијској повезаности у свету, посвећеност основним моралним вредностима, вредностима правде, истине, солидарности, слободе, поштења и одговорности неодојиви су део контекста и културе како друштва тако и саме установе.

Насиље које је ескалирало отворило је питање шта су глвне улоге школе, а опште слагање постоји у једном: да после ове трагедије школа више није, нити може остати иста. Неопходно је преиспитивање свих сегмената и померање фокуса ка васпитној функцији и деловању и улози коју у томе има стручна служба.

Број стручних сарадника - педагога у школама је смањен, водећи се принципом броја одељења у установи. Ако узмемо у обзир да у многим школама одељење броји 30 па и више ученика, то значи да један стручни сарадник треба да „покрива“ 450 ученика, а често је тај број и већи. У двосменским школама, у којој свака смена има по неколико стотина ученика, ради један стручни сарадник.

Посао педагога законски је дефинисан у прописаним подручјима рада и конкретним активностима у оквиру Правилника. Међутим, у школској пракси посао педагога обухвата много више активности које нису предвиђене Правилником. У опису радне позиције педагога је припрема за реализацију школског, годишњег програма и плана образовно – васпитне установе, непосредно учествовање у образовно – васпитном процесу рада кроз реализацију активности са ученицима путем радионица, предавања, пројеката и истраживања које развија.

Осим припреме, већи број активности обухвата праћење и вредновање образовно – васпитног процеса, њених учесника и резултата, пружање подршке наставницима за непосредан рада са ученицима у свима пољима рада, коришћење информационих технологија, рад на прибављању стручне и друге литературе, уредно вођење евиденције о ученицима, саветодавни рад са ученицима у домену свих развојних изазова у складу са њиховим узрасним и другим потребама у покушају да схвате и превазиђу личне, друштвене и бихевиоралне проблеме који утичу на ток школовања; саветовање и сарадња са родитељима или старатељима, наставницима, наставницима педагошким саветницима у циљу побољшања успеха ученика и њиховог владања, као и решавања различитих изазова са којима се могу суочавати. Из свега наведеног произилази да је педагог један од водећих носилаца развојне делатности школе, те последице проширивања активности педагога различитим захтевима и немогућност фокусирања на приоритетне области у раду, могу довести до губљења професионалног идентитета педагога и урушавања његовог угледа, што отвара питање деликатности и комплексности остваривања квалитета улоге педагога у више различитих домена.

Након трагичних догађаја који су обележили претходни месец и оставили несагледиве последице, деци је више него икада потребна сигурност и стабилност, а на нама је да се да им то омогућимо и повратимо поверење у школе и образовно – васпитни систем.

У складу са тим настојањима Педагошко друштво Србије спровело је васпитне активности са ученицима од 1. до 8. разреда ОШ „Владислав Рибникар“ у циљу пружања подршке и очувања менталног здравља и стабилности ученика. Педагошко друштво Србије је заузело активан однос и показало спремност за учешће у свим педагошким питањима које се интензивно спроводе од 3. маја па на даље. За даљи рад, препознавање и уважавања улоге и значаја педагога - стручног сарадника у школама, неопходно је преиспитвање и јасно дефинисање врсте и опсега послова, потребних професионалних компетенција, као и одговорности у њиховој реализацији.

Није циљ школе да напуни главе знањем, већ да од деце направи људе.

Карл Густав Јунг